

Івасин Олександр Романович,
доцент кафедри міжнародного, цивільного
та комерційного права Київського
національного торговельно-економічного
університету, адвокат, кандидат юридичних
наук, доцент

ЗАСТОСУВАННЯ СТРОКІВ ДАВНОСТІ ДЛЯ ОСІБ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ У РЕЄСТРІ «КОРУПЦІОНЕРІВ»

Протидії корупції приділяється особлива увага в Україні, які і в інших країнах. Це пов'язано з тим, що шкода від корупційного правопорушення часто призводить до невідворотних наслідків.

Економіка – це динамічний механізм, що під впливом певних факторів, протягом певного часу переходить з одного стану в інший. Тому для якісної трансформації потрібно мінімізувати вплив негативних чинників, зокрема корупції, на економічне здоров'я країни. Економічне зростання – це стабільне збільшення продуктивної сили економіки протягом тривалого періоду часу або ж просто зростання економічної могутності держави через збільшення ВВП. Тобто економіка, що зростає, виробляє дедалі більше товарів і надає все більше послуг. Цей процес супроводжується зміцненням конкурентних переваг національної економіки на світовій арені [1].

Відповідно до ч. 1 ст. 65-1 Закону України «Про запобігання корупції» визначено, що за вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень особи, зазначені в частині першій статті 3 цього Закону, притягаються до кримінальної, адміністративної, цивільно-правової та дисциплінарної відповідальності у встановленому законом порядку.

За вчинені корупційні та пов'язані з корупцією правопорушення передбачені різні строки притягнення до відповідальності.

Так, відповідно до ч. 1 ст. 88 Кримінального кодексу України визначено, що особа визнається такою, що має судимість, з дня набрання законної сили обвинувальним вироком і до погашення або зняття судимості.

Тобто, законодавець передбачає погашення або зняття судимості навіть для осіб, які вчинили корупційний кримінальний правопорушення або кримінальний правопорушення, яке пов'язане з корупцією.

Відповідно до ч. 1 ст. 39 Кодексу України про адміністративне правопорушення якщо особа, піддана адміністративному стягненню, протягом року з дня закінчення виконання стягнення не вчинила нового адміністративного правопорушення, то ця особа вважається такою, що не була піддана адміністративному стягненню.

Відповідно до ч. 1 ст. 79 Закону України «Про державну службу» якщо протягом року після накладення дисциплінарного стягнення до державного службовця не буде застосоване нове дисциплінарне стягнення, він вважається таким, що не мав дисциплінарного стягнення.

Аналогічна норма міститься в статті 151 Кодексу законів про працю України.

В свою чергу, в ст. 59 Закону України «Про запобігання корупції» міститься норма, відповідно до якої відомості про осіб, яких притягнуто до кримінальної, адміністративної, дисциплінарної або цивільно-правової відповідальності за вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, а також про юридичних осіб, до яких застосовано заходи кримінально-правового характеру у зв'язку з вчиненням корупційного правопорушення, вносяться до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, що формується та ведеться Національним агентством.

Відповідно до п. 8 розділу II Положення про Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення, затверджений рішенням НАЗК 09 лютого 2018 № 166, зареєстрованого в Мін'юсті України 21 березня 2018 року за № 345/31797 підставами для вилучення з Реєстру відомостей про особу, яка вчинила корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення, є:

- ухвала суду про скасування вироку;
- винесення виправдувального вироку;
- відновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження;
- скасування постанови про накладення адміністративного стягнення за корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення;
- скасування розпорядчого документа або судового рішення про скасування розпорядчого документа про накладення дисциплінарного стягнення.

Тобто, внесення в реєстр осіб, які вчинили корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення є по життєвим перебування особи в такому реєстрі. При цьому для включення в цей реєстр не має значення, що саме вчинила особа – незаконно збагатилася (368-2 КК України) або несвоєчасно подала декларацію (172-6 КУпАП).

Закон має передбачати можливість виправлення особи та надавати їй шанс на усвідомлення своїх дій та помилок.

Доцільно було б доповнити Закон України «Про запобігання корупції» частиною 4 ст. 59, якою визначити, що:

«4. Особа, яка включена в реєстр осіб, яка вчинила корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення, виключається з реєстру в день погашення або зняття судимості, після закінчення року притягнення до адміністративної або дисциплінарної відповідальності».

Зазначені зміни, давали би можливість особі, яка оступилася, в подальшому виправитися та діяти відповідно до законодавства та етики службовця.

Список використаних джерел

1. Вплив корупції на економічне зростання – аналітична довідка. В. Мазярчук, І. Федько - https://feao.org.ua/wp-content/uploads/2016/10/FEAO_Corruption_Economy_A5_short_final.pdf